

PSALMUS

patimur. Nōne forte deficim⁹? Absit. Ni
rabilis in excelsis dñs. Ideo et ibi cū dice
ret: Ut in me pacez habeatis: in mundo aut
pressurā: quasi diceret: Mutas nō premet
nos mundus et extinguet nos: statim subie
cit: Sed gaudete: qz ego vici seculū. Si g
ait: ego vici seculuz: adherete illi qui vicit
seculū: qui vincet mare. Gaudete ad eum
qz mirabilis ē in excelsis dñs: et testimonia
tua credita facta sunt nimis. Et quid factū
est de his oib⁹: Domu tuaz decet
Sanctificatio dñe: Domu tuā: totā do
mū tuā: nō hic: aut hic: aut ibi: sed domu
tuā: tñ q totū orbem terrarū. Quare q to
tū orbem terrarū: Quia correxit orbē ter
re qui non cōmouebitur. Dom⁹ dñi fortis
erat: q totū orbē terra⁹ erit. Multi cadēt:
sed dom⁹ illa stat. Multi turbabunt: s̄ do
mus illa nō mouebit. Domu tuā decet san
ctificatio dñe. Nūquid paruo tēpore: Ab
sit. In longitudine dierū.

Alia lfa.
t sanctitudo.

Explicit. Tract. de ps. XCII.

Incipit Tract. de ps. XCIII.
Ecce intētissime audiūm⁹ cū psal
mus iste legeret: ita intente audia
mus: cū reuelat dñs q hic dignat⁹
est opacare mysteria. Ad hoc em̄ claudūt
qdam sacramēta scripturarū: nō vt dene
gent: sed vt pulsantib⁹ aperiant. Si g affe
ctu pio et sincera cordis caritate pulsetis: il
le aperiet q videt vñ pulsetis. Notū est no
bis omnib⁹ atq vtinā de numero eorū nō
sim⁹: multos murmurare aduersus dei pa
tientiā et dolere iniqs hoies et impios: vel
vivere in hac terra: vel etiā plurimi posse:
et qd est ampli⁹ plerūqz plurimi posse ma
los aduersus bonos: et sepe malos preme
re bonos: malos exultare: bonos labora
re: malos supbire: bonos humiliari. Atten
dentes talia: in genere em̄ būano abūdāt:
quertunt ipatiētes et infirmi animi: qsi fru
stra sint boni: qz de⁹ auertit: vel auertere vi
det oculos suos a bonis operib⁹ piorū et fi
deliū: et augere malos in his que diligunt.
Mutantes g infirmi frustra se bñ vivē: aut
inuitant ad imitandā maliciā eoz qz qua
si florere spiciunt: aut si p infirmitatē: vel p
sone sue vel animi: timēt male facere: ne ali
qd illis fīm leges seculi mali accidat: nō qz
iusticiā diligūt: sed vt dicā aperte timētes
dānari inter hoies vel ab hoib⁹: abstinent
se qdem a factis malis: sed nō se abstinent
a cogitationib⁹ malis. Et inf cogitationēs

XCIII

eorū iniqs precipue caput iniquitatis illa
tenet impietas: qz videt eis deus negligē
re et nō curare res hūanas: et aut equaliter
babere bonos et malos: aut etiā qd est per
niciōs⁹ cogitare insectari bonos: malfau
re. Qui talia cogitat: et si nihil mali alicui
faciat: facit plurim⁹ sibi: et in semetipm im
pius est: et iniqtate sua nō ledit deū: sed in
terficit se: neqz nocet hoib⁹: qz timidi sūt
qui talia cogitat: sed tñ homicidia eoz: ad
ulteria eorū: fraudes et rapinas eorū videt
deus: et punit in cogitationib⁹ cor. Quid
em̄ velint: ille attendit cui⁹ oculus nō repel
litrur carne: vt nō videat volūtate. Tales
si occasiones inueniāt nō mali sūt: sed ma
nifestant nō vt sentias quid natū sit man
festum: sed vt intelligas qd latebat inclu
sum. Paucis bis annis et p̄ lextero die
viderūt hec homines: et p̄auerūt etiā qui
tarde intelligūt. Erat em̄ hic vna domus
potentissima ad tempus: de qua flagellū
fecerat deus generi humano: et castigatu
z est inde gen⁹ humānū: si cognoscat flagel
lū patris et timeat sententiā iudicis. Lū ex
ego esset hic eadē domus magna: multi sub
illa gemebāt: murmurabāt: reprehendebāt:
detestabāt: blasphemabāt: quō se artāt
homines et dantur diuino illo iudicio mul
ti in cōcupiscētias cordis sui: subito euer
tebant ipsaz domū illi qui murmurabāt de
ipsa domo: et ab eis talia hoies patiebānt:
q̄lia se pati ipi a talib⁹ pauloāte q̄rebātur.
Bonus g ille est qui et qñ potest mala face
re nō facit: de quo scriptū est: Qui potuit
trāsgredi et nō est trāsgressus: et facē mala et
nō fecit: Quis ē hic et laudabim⁹ eū: fecit
em̄ mirabilia in vita sua. Loqbatur sc̄ptu
ra de potētib⁹ innocentib⁹. Et lup⁹ em̄ tñ
vult nocere quātū leo: dissiliter nocet: sed
nō dissimilit cupiūt. Leo em̄ non solū pī
nit canē latrantē: sed etiā fugat: et venit ad
ouile: et obmutescētib⁹ canib⁹ rapit qd pōt:
lupus nō audet inter latrat⁹ canū. Nūqđ
ppterēa q si potuit auferre a canib⁹ terre⁹
innocētior remeauit: Bocet g de⁹ innocētā
vt qd̄qz innocentior sit: nō timore pene: sed
aniore iusticie. Lūc em̄ liber ē innocentēs: et
ver⁹ ē innocentēs. Qui aut timore innocentēs sit:
nō est innocentēs: qz quis nō noceat cū vult no
cere. Nō em̄ nocet alteri pfectū malū: s̄ si
bi plurimi q cupiditatē malā. Nā quō si
bi noceat: audi sc̄pturā. Qui aut amat ini
qtatē odit alia⁹ suā. Et reuera multū errat
hoies q putat iusticiā suā alia⁹ nocē et sibi

Psalmus

nō nocere. Ad alios pcedit iniqtas cuiuslibet vt corpori noceat: vt rē familiare ledat: vt villā inuadat: vt mācipiū abducat: vt aurū auferat: aut argentū: vel si qd aliud possidet: ad b̄ pferf illa iniqtas ad alterū: Ergo iniqtas tua alieno corpori nocet: tuo aio nō nocet. Cōtra istā simplicē veracēs doctrinā q̄ insinuat hoib̄ bonis: vt ipsā iusticiā diligāt: t̄ ex ea placē deo velint: ab illa intelligāt luce quadā intelligibili pfundi aīam suā: vt faciat iusta opa: t̄ illā lucē sapientie oībus q̄ in sc̄lo diligunt pponāt. Cōtra istā doctrinā talia murmura sūt hoīm: t̄ si n̄ pcedūt i voce rodūt in corde. Quid ḡ dicūt: Etere placitū sum deo p iusticiā: Aut isti illi placēt: sub cuius imperio mali tanta mala committunt t̄ nihil illis evenit mali: Aut si forte evenit aliqd mali: qd sibi dicūt illi cū eis ceperis dicere: Ecce quāta fecit mala: quō illi redditū est: q̄lē exitū habet. Incipiunt illi cogitare iustos quibus mala evenerūt: t̄ opponūt nobis t̄ dicūt: Si illi ppterēa mali accidit aliqd q̄r iniquū fuit: illi q̄re accidit qui taz iuste vixit: Qui elemosynas tātas fecit: qui tā multa bona opatus ē in ecclesia: q̄re talē sorte inuenit: Quare talē exitū habuit qualē ille homo qui multa iniq̄ cōmisit: Ad hoc autem ista dicūt: vt ostendāt se ppterēa nō facere mala: q̄r nō possunt: aut q̄r nō audent. Nā qd velit cor: lingua testat. Et qdem etiā si lingua obmutesceret: t̄ ipsa timore compresſa esset: deus videret intus quid cogitaret homo: si etiā alium hominē lateret. Taciitas ergo cogitationes hoīm tales aut etiā erūpētes in verba vel facta curat iste psalmus si curari velint. Intendāt ḡ t̄ curent: Atq̄ vtinā in hac multitudine tota q̄ nūc est inter istos parietes: t̄ audit p nos vbuī dñi nulla sint talia vulnera q̄ curent: vtinā nulla sunt: nō tñ rem supfluā facimus dicē: si nulla ibi sunt vulnera. Instruātur corda ad sanādos alios cū audire talia ceperint. Credo em̄ q̄r vnuſq̄s christian̄ cū audierit aliquē dicentē talia: si bon̄ fidelis est: t̄ bñ credit deo: t̄ spes eī est in futuro sc̄lo: nō in hac terra: nō in hac vita est: t̄ nō fruſtra audit vt sursū cor habeat: irridet t̄ dolet talia murmurātes: t̄ dicet sibi: de⁹ nouit quid agat: nos nō possumus nosse 2 siliuī ipsi⁹: q̄re parcer malis ad t̄pus: vel quare laborat boni ad t̄pus: sufficit tñ mihi hoc sci re: q̄r t̄ ad tempus laborat bonus: t̄ ad tēpus floret malus. Qui ergo talis est secu-

XCIII

rus est: t̄ patienter fert oēs felicitates malorū: t̄ labores honorū patienter fert: tolerat donec finiat hoc seculū: donec trāseat iniqtas. Hā talis beatus est: t̄ erudiuit euī de⁹ de lege sua: t̄ mitigauit euī a dieb⁹ malignis: donec fodiat peccatori souea. Qui vero nondū est talis: audiat per nos quod dñs placet: Plura asit ipse dicat in corde qui meli⁹ videt vulnus qd̄ curet. Psal mus bunc habet titulū: id est hanc inscriptionē. Psalmus ipsi David quarta sabbati. Doctur⁹ est psalmus iste patientiā in laboribus iustorū: cōtra iniquorum felicitates patientiā docet: patientias edificat: hoc habet totus a capite usq̄ in finem. Quare ergo talem habet titulum in quarta sabbati: Una sabbati: dies dominicus est: secūda sabbati: secūda feria: quē seculares diem lune vocant. tertia sabbati: tertia feria quē diem illi martis vocant. Quarta ergo sabbatorū: quarta feria qui mercurij dies dicitur a paganis: t̄ a multis christianis: sed nollemus vt dicāt: atq̄ vti naz corrigātur vt nō dicāt. Sicuti habent linguā suā qua vtantur. Non em̄ t̄ in omnibus gentibus ista dicuntur. Multe gentes alie atq̄ alie aliter vocant. Melius ergo de ore christiano ritus loquendi ecclesiasticus procedat. Tamen si quē forte cōsuetudo traxerit: vt illō exeat ex ore quod improbat corde: intelligat illos omnes de quorū nominib⁹ appellata sunt sidera homines fuisse: nec ex eo esse cepisse ista sidera in celo: ex quo illi ceperūt: t̄ ante ibi fuerūt: sed p beneficia quedā mortaliū mortalia illi homines p tempore suo: quia plurimū potuerūt t̄ eminuerunt in hoc seculo cum cari essent hominib⁹: nō ppter vitam eternam: sed propter cōmodum tempora le deferebantur eis diuini honores. Vtentes enim seculi decepti: t̄ decipere volentes: in eoz adulatioñē qui sibi aliquid sūt amorem prestitissent sidera ostendebāt in celo dicentes: q̄ illius esset illud sidus t̄ il lud illius. Noīes autē qui ante nō aspexe rāt vt viderēt: q̄r ibi erāt t̄ illa sidera anq̄ nascerētur: decepti crediderunt: t̄ accepta est opinio vanitatis. Hāc opinionē erroris diabolus cosiformauit: christus euertit. Nos ergo sūt quod loquimur quarta sabbatorū: quartus dies intelligitur a die dominica. Attendant itaq̄ caritas vestra qd̄ sibi velit iste titul⁹. Hinc grāde mysterii: t̄ reuera occultū. Nam pleracq̄ ipsi⁹ psal-

Psalmus

mi manifeste sonat: et manifeste mouent: et cito intelliguntur. **H**ic autem titulus quod satendum est habet non parum obscuritatis: sed aderit dominus et serenabit nubilum: et videbitis psalmum: et ex fronte psalmi cognoscetis eum. **I**n fronte enim habet psalmus iste: psalmus ipsi David quarta sabbatorum. **I**n lumine est titulus: in postibus fixus est: **T**oluit hoc est titulus cognoscere: et sic domum intrare. Recolamus ergo scripturam sanctam in genesi, primo die quid sit factum: inuenimus lucem. secundo die quid sit factum: inuenimus firmamentum quod appellauit deus celum. tertio die quid sit factum: inuenimus spe ciem terrenae: et maris: et segregationem: ut omnis congregatio aquarum vocaretur mare: et aridavocaretur terra. **Q**uarto die luminaria fecit deus in celo solem in potestate diei: lunam et stellas in potestatem noctis: hoc quarto die fecit. **Q**uid sibi ergo vult quod de quarto die accepit psalmus titulum: **I**n quo psalmo docetur patientia aduersus felicitates malorum: et labores bonorum. **H**abes Iosephum apostolum dicente sanctis filiis delibus roboratis in christo: **O**mnia facite sine murmuratione et disceptatione: ut sint irreprehensibles: et sinceres: inaculati filii dei in medio nationis tortuose et puerse: in quibus apparetis sicut luminaria in mundo verbum vite habentes. **S**imilitudo de luminaribus data est ad sanctos: ut sine murmuratione sint in natione tortuosa et puerse. **S**ed ne quisque appetere putet colenda esse et adoranda luminaria celi: quia inde aliqua similitudo ducta est ad significationem sanctorum: prius hoc explicemus in nomine christi: quod non sit consequens ut appetere tibi videatur adorandus sol: aut luna: aut stelle: aut celum: quod aliqua de illis similitudo ducita est: quia significaretur sancti: quia multa sunt de quibus ducta est similitudo ad significandos sanctos que non adorant. **S**i enim quicquid est unde similitudo ducitur ad sanctos: adorandum tibi putas: adora montes et colles: quod dictum est: **M**ontes exultaerunt velut arietes: et colles velut agni ovi. **T**u de sanctis dicis: ego de ipso christo dico. **A**dora leonem: quod dictum est: **V**icit leo de tribu iuda. **A**dora petram: quia dictum est: **P**etra autem erat christus. **S**i autem non adoras in christo ista terrena: quod quis de illis similitudo quedam data est ad significandos sanctos: de quaenam creatura ducta fuerit similitudo: tu intellige similitudinem creature: et

XCIII

adora artificem creature. **D**ictus est sol dominus noster Iesus christus: numquid iste sol quem et minutissima animalia nobis cum videmus: **S**ed de quo dictum est: **E**rat lumen versus quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Nam lux ista non hominem solum iluminat: sed et iumenta et pecora et omnia animalia. **Q**uod autem illuminat omnem hominem: in corde illuminat: ubi intellectus solus habet. **I**ntelligat ergo caritas vestra quibus dixit apostolus: in natione tortuosa et puerse: id est inter iniquos in quibus apparetis sicut luminaria in mundo verbum vite habentes: quod dominus admonuit nos: et istum psalmum intelligere et prouoscere titulum ipsum. **P**ales. n. sancti in quibus est verbum vite de conuersatione quam habet in celo: despiciunt oia iniquum quod fuit in terra. **E**t quod luminaria in celo per diem et per noctem procedunt: pagunt itinera sua: cursus suos certos habent: et committunt tacta mala: nec deviant de scilicet stelle fixe in celo: agentes per tractus celestes quod illis praestituit et constituit creator ipsorum: sic debet sancti: sed si in celo figant corda eorum: si non frustra audiant et respondeant sursum se habere cor: si imitentur eum qui ait: **N**ostra autem conuersatio in celis. **Q**ui ergo sunt in signis: et de signis cogitant: sicut dictum est: **E**libi est thesaurus tuus ibi et cor tuum: de ipsis cogitationibus supernumeris patientes sunt: et quicquid in terra committitur: sic non curant donec peragant itinera sua: quemadmodum dum non curant luminaria celi: quod exercit dies et noctes: quod quis tacta mala videat fieri super terram. **S**ed facile est forte: ut ferant iusti iniustates malorum quod non in ipsis fuit: sic ferunt et que in ipsis fuit. **N**on enim appetere debent ferre et tolerare: quod in alios fuit: et si insepiant: non debet perdere tolerantiem. **N**on qui perdidit tolerantiem: cecidit de celo. **Q**ui autem fuit habet cor in celo: terra ipsius laborat in terra. **Q**uanta et de ipsis luminibus fingunt homines: et patienter ferunt: quomodo iusti patienter debent ferre omnes etiam de se falsas criminationes. **H**oc ipsum quod iam duds dixi: qui illa stella Mercurii est: et illa stella Saturni est: et illa stella Iovis est: conuictia sunt stellis. **Q**uid ille: cum audiunt tanta conuictia: **N**umquid mouentur aut non exercent cursus suos: **S**ic et homo qui in natione peruersa et tortuosa habet verbum dei: sicut lumine est fulgens in seculo. **Q**uanta qui sibi videntur bonare solem de illo mentiuntur: qui dicunt christus est sol: mentiuntur de sole. **N**ouit

Psalms

sol dominū suum esse christus et creatorem suū: et si indignari poterit acerbis indignat contra falso honorante: quod contra cōtumeliosū: **S**eruo enim bono maior cōtumelia est iniuria domini. Quāta falsa de ipsis luminariis quidā dicunt et ferunt: tolerat et non mouentur. Quare? Quia in celo sunt. **L**e lumi autē quid est? Ne hoc p̄termittamus: Quedam de luna mentiūtur hoies: quoniam vident obscurari lunā: et dicūt malefici illam deponūt: cū certis temporibus defectū suū habeat finē dei dispositionē: non curat tamen ista verba hominū illa que in celo ē. Sed quid est in celo? In firmamento celi est. **C**uius ergo cor in firmamento libri dei est: illa non curat. Nam celum intelligitur firmamentū: per figuraz liber legis. Ideo quodam loco dicitur. Extendit celū sicut pellem: si extendis sicut pellis: tanq̄ liber est extensus ut legatur. Transacto autem tempore quo legitur lex: propterea enim legitur lex: quia nondū venimus ad illā sapientiā que implet corda et mentes intuentū: et nō opus erit ut aliquid ibi nobis legatur: quia in eo quod nobis legitur syllabe sonant et transeunt: illa lux veritatis nō preterit: sed fixa permanens inebriat corda videntiū: quomodo dictum est: Inebriabuntur ab ubertate domus tue: et torrente deliciarum tuarū potabis eos: quoniā apud te est domine fons vite. Et vide ipsuz fontē. In lumine inquit tuo videbim⁹ lumen. Modo ergo lectio necessaria est: quod diu ex pte cognoscimus et ex pte prophetam⁹: sicut dicit Ap̄plus: cū autem venit qd̄ pfectū ē auferet qd̄ ex pte est. Hō enim in illa ciuitate hierusalē vbi angelū viuūt legem⁹: vñ nos mō pegrinamur: et pegrinatio nra gemit: gemit autem si scim⁹ quod pegrinamur. Nam odit valde patriā: qui putat sibi bene esse cū pegrinatur. Numqđ in illa ciuitate vbi sunt angeli euangeliū legitur: aut Ap̄plus: Vero dei pascunt: quod verbum dei ut sonaret nobis ad t̄pus: verbum caro factū est et habitavit in nobis. **S**ed tñ ipsa lex que scripta est: firmamentū nob̄ est: ibi si sic cor nostrū: nō cōpellitur iniqtib⁹ boim. Dictū est ergo: Extendit celū sicut pelle. **C**ū autem tr̄s eunt tpa necessitatē librozū: quid dictū est: Celi plicabis ut liber. Qui ergo sursuz h̄z cor: ipm̄ cor ipius lumen ē: in celo fulget: nec vincitur tenebris: **I**ntra enim sunt tenebre: tenebre autem iniqtas: nō incōmutabiles tenebre. Nam et h̄c sterno die cōmemorauimus: **S**ed qui hodie

XCIII

tenebre sunt: si velint cras lut erunt: Qui tenebre huic ingressi sunt: si velint iā lux ē possunt. Aperte enim Ap̄plus ne quod putaret naturales esse iniqtates que mutari nouint: Fueritis enim inquit aliqui tenebre: nūc autē lux in dño: sicut filii luci ambulate. Lux inquit in dño nō in vobis: **L**or ḡ in libro: Si cor in libro: cor in firmamento celi. Si ibi est cor: inde lucet et nō mouebit iniqtatib⁹ subterpositis: nō quod in celo ibi est p̄ carnē: sed quod ibi est per cōversationē: secundum quod dictū est: Nostra autem p̄uersatio in celis est. Nō potes cogitare illā ciuitatē: quod non dū vides. **G**lis cogitare celū: Librū dei cogita. Audi psalmū: Et in lege eius meditabitur die ac nocte. **E**t ibi hic beat⁹ dictus est: qui nō abiit in cōsilio impiorū: et in via peccatorū nō stetit: et in cathedra pestilētie nō sedit: sed in lege domini fuit voluntas eius. **V**ide luminare in celo: et in lege eius meditabitur die ac nocte. **V**ult patienter ferre omnia: nō descendat de celo: et in lege eius meditabitur die ac nocte. Ergo in celo cor eius. Si in celo cor eius: omnes iniqtates que fiunt in terra ad tempus: omnes felicitates malorum hominū: omnes labores iustorum meditanti die ac nocte legē dei nulla sunt: et patienter tolerat omnia: et erit beatus eruditus a deo. **E**t quomodo in firmamento celi: Quia lex firmamentum est. Beatus vir quē tu erudieris domine: et de lege tua docueris eū: ut mitiges eū a dieb⁹ malignis donec fodiat peccatori souea. **A**ttendite ergo luminarii: quoniā procedunt et occidunt: et rediunt: agunt cursus suos: distinguunt diem et noctem: volvunt annos et temporā: et tanta mala fiunt in terra illis quiete in celo habētibus. Quid est ergo quod docet nos deus: Nam atten damus psalmū.

Expositio psalmi.

Domus vltionū dominus: deputas quod nō vīdicat: **V**indicat deus vltionū. Quid ē deus vltionū? **B**e⁹ vindicatz. In eo certe murmurās: quod nō vidi cat in malos. **N**oli murmurare: ne inter illos sis in quos vindicat. Facit ille furtum et vivit: tu murmurās aduersus deū: quod nō moritur qui tibi furtū fecit. **S**i iam nō facit furtum vide. **S**i enim iam nō facis: vide ne aliquādo fecisti. **S**i iam dies es: recole noctem tuā. **S**i in celo fixus es: recole terrā tuā: **I**nuenis te furez forte fuisse aliquādo

Alla līfa.
libere.

Psalmus

et aliquem alium forte stomachatum: quod tu sur-
 tum facies vivisti et non es mortuus. Quod autem
 tu quoniam faciebas: ideo vivisti ut postea non fa-
 ceres: noli quod transistis velle misceriam dei pos-
 te subuertere. Nescis illuc multos transitu-
 ros: quod et tu transistis. Essemus modo quod murmur-
 ates: si aduersus te audiret quod pro de te mur-
 murauit: Et non et nunc optas vindictam dei in
 malos: quod sur non moritur: et murmurat aduersus deum:
 quod sur non moritur. Appende in state-
 raleq; sur et blasphemum. Nam dicas quod
 sur non es: sed murmurando aduersus deum:
 blasphemus es. Ille captat sonum hois ut ali-
 qd inuolent: et tu dicas quod dormit deus et hoies
 non videt. Ergo vis ut ille corrigat manus:
 por tu linguam corrigere. Tuis ut ille corrigat
 cor aduersus hominem: tu corrigere cor aduer-
 sus deum: ne forte cum optas vindictam dei: si
 venerit te porre iuueniat. Nam ille veniet et vi-
 dicabit peccatores in nequitia sua inq; p-
 rorogationi misericordie ipsius: inq; patiencia ipsi-
 us: thesaurizantes sibi iram in die ire: et reuelationis
 fui opera sua: quia deus vultus domini: deus vultu-
 onis ideo fident egit. Nulli enim peccat: qui
 hic locutus est. Ipse dominus erat in carnis infir-
 mitate: sed in virtute sermonis non accepit perso-
 nas principum iudeorum. Quanta in illos dicit
 et quod dictum est: Clere in fiducia: quod scriptum
 est in psalmis de illo: Propter miseriem inopum
 et gemutum pauperum nunc exurgam dicit dominus.
 Qui sunt pauperes? Qui sunt inopes? Qui
 spem non habent nisi in illo solo: in quo solo
 spes non fallit. Attende fratres quod sunt pau-
 peres et inopes. Non oino pauperes quod nihil
 habent videntur dici a scriptura: qui laudant pau-
 peres. Inuenis enim pauperem hominem qui patitur
 aliquam iniuriam: non attendit nisi patronum suum:
 in cuius forte domo manet: cuius iniquitas est:
 cuius colonus est: cuius cliens est: et non se indigne-
 pati: quod ad illum pertinet cor ipsius in hoie: spes
 ipsius in hoie: cuius in cine. Hoc autem et alijs:
 quod opulenti sunt et honoribus fuit tempus huius
 fulciunt: et tamen nec in pecunia sua spem po-
 nunt: nec in fiducia suis spez ponunt: nec in fa-
 milia sua spe ponunt: nec in claritate transi-
 tie dignitatis: sed tota spez in illo ponunt: cui
 non succedit: qui mori non potest: qui falli et fallere
 non potest. Tales et si multa videntur habere
 seculum: bni tamen ea gubernant ad refectionem indi-
 gentium: inter pauperes domini numerantur. Cidetur
 enim piculose se vivere in hac vita: sentiunt se
 esse peregrinos: sic diuersant in opulenta di-
 uinarum suarum: quod viator in stabulo transi-
 tur

XCIII

rus non possessorum. Ergo quid dominus: Propter
 miseriem inopum et gemutum pauperum nunc
 exurgam dicit dominus: ponam in salutem. Saluta-
 ris noster saluator noster est. In illo voluit
 ponere spem omnium inopum et gemutum. Et quod
 aut: fiducialiter agam in eo. Quid est fiducialiter
 agam: Non timebit: non parcer virtutis et paci-
 plementis hominum. Clere medicus fidelis medi-
 cali ferro sermonis instructus: secutus oia
 vulnera. Non quod talis predictus et pronunciat:
 talis etiam inuictus est: Loquens in monte ubi di-
 xit: Huius pauperes spiritus: quoniam ipso regnum ce-
 lorum. Ibi beati dicti sunt: quod prosecutionem pati
 unum propter iusticiam. In ipso sermone dixit:
 Quia ipso regnum celorum. Et ut faceret
 illos lumina: id est patienter tolerantes oia
 ista iniuste que transfuerunt: Beati eritis inquit cum
 vos persecuti fuerint: et dixerint omne malum
 aduersum vos: gaudete et exultate quod mer-
 ces vestra magna est in celis. Deinde in progressu
 sermonis cum docere inciperet: quoniam eius
 turba circumdaret: dixit talia discipulis suis:
 que ferirent faciem phariseorum et iudeorum: quia
 quoniam patimur habebatur exponendarum scripturarum:
 et omnes qui quoniam sibi iusti videbantur: vel videri
 se arbitrabantur: et ad quorum patimur plebis
 obsequiū videbatur obtemperare: non peccat:
 et dixit: Qui oratis non oretis sicut hypocri-
 te: qui amantur in synagogis et angulis plate-
 arum statim orare ut videantur ab hominibus: et ce-
 tera talia. Letigit hoies: non timuit aliquem.
 Et cum terminasset ipsum sermonem: conclusit
 de illo scriptura euangelij sic. Factum est in
 quit cum consummasset Iesus verba hec: ad
 mirabantur turbe super doctrinam eius. Erat
 enim docens eos tantum patentes habentes: non quoniam
 scribere ecce et pharisei. Quanta ergo ille de quod
 dictum est: erat docens eos tantum patentes habentes
 quanta dixit: Vobis scribe et pharisei hypocrite: quanta in illos coram in facie: neminem
 timuit. Quare: Quia deus vultus est: ideo
 non parcerat in verbo: ut essent postea quibus
 parceret in iudicio: quia si nollent accipere
 verbi medicinam: incursum erat vobis et inueni-
 turi iudicis sententiam. Quare: Quia dixit
 deus vultus dominus: deus vultus
 fidenter egit: id est nulli pepercit in verbo.
 Qui in verbo non pepercit passurus: par-
 ceret in sententia iudicatur. Qui neminem
 timuit in humilitate: timabit quemquam in
 claritate. Ex eo quod iam fidenter egit: co-
 gitata quomodo sit actus in fine seculi. No-
 li ergo murmurare aduersus deum: qui qua-
 si parcit malis: sed esto bonus cui forte ad

¶psalmus

t̄pus in flagello nō parcat: et in fine parcat in iudicio. **B**e' vltionū dñis: de' vltionū fidēter egit. **E**t qz fidēter egit: illi nō tulerūt fiduciā eius. **E**t qz hūlis venerat: et carne mortali induit' erat: et mori venerat nō face re qd p̄ctōres: sed pati qd p̄ctōres: qz p̄tē rea venerat cū fidēter egisset: et illi ferre nō possent fiduciā ei' in verbo qd fecerūt: **L**e nuerūt: flagellauerūt: illuserūt: colaphiza uerūt: sputis illunierūt: spinis coronaueūt: in cruce leuauerūt: postremo occiderunt. **S**ed qd sequit' qd fidēter egerit: **E**xaltare qui iudicas terrā: **Q**ui tenuerūt humile: tenebunt excellum. **P**uta qz iudicauerūt mortale: nōne ab imortali iudicabunt: **Q**uid ergo ait: Exaltare tu qui fidē ter egisti: et fiduciā verbi tui non sunt passi iniqui: et putauerūt se aliqd egisse: qz te cōphendētes crucifixerūt: qui te deberēt fide cōprehēdere cōprehenderūt p̄secutione. **L**u ergo qui fidēter egisti inter inīqs: et ne minez timuistis: et qz passus es exaltare: id ē exurge vade in celū: patiak et ecclesia pati enter qd passuz est caput ecclesie patiēter. **E**t exaltare qui iudicas terrā. **R**eddere tributionē superbis. **R**edditur' est fratres. **Q**uid est em qd dictū est: Exaltare qui iudicas terrā: redde retributionē superbis: **P**rophetia est p̄dicētis: nō audacia iubētis. **N**ō em qz dixit p̄pheta: Exaltare qui iudicas terrā: obteperauit p̄pheta christus ut resurgeret et iret in celuz: sed qz hoc factur' erat christus: hoc p̄dixit p̄pheta. **M**on ideo fecit qz p̄pheta p̄dixerat: sed ideo p̄pheta p̄dixerat: qz ille factur' erat. **V**idet humilē christuz in spiritu: videt humilē neminē timente: nulli parcentē in verbo: et dicit fidēter egit: videt illū qz fidē ter egit: videt illum cōprehensum: videt illum crucifixū: videt illuz humiliatū: videt illum resurgentē et euntē in celū: et venturū inde ad iudiciū eorū inter quorū manus passus est omnia mala: Exaltare inq̄t qui iudicas terrā: redde retributionē superbis. **S**upbis reddet nō hūilibus. **Q**ui sunt superbis: **Q**uib' parū est q̄ mala faciūt: sed et defendere peccata sua volūt. **N**āqz de his qui crucifixerūt christū facta sūt postea miracula: qn̄ de ipso numero iudeorū crediderūt: et donat' est illis sanguis xp̄i. **I**m̄pi as man' et cruetas de sanguine christi por tabat: lauit eos ip̄e cui' sanguinē fuderūt: adiūcti sunt corpori ipsius: id est ecclesie qui corp' ei' mortale qd viderāt p̄secuti sunt:

XCIII

Fuderūt p̄ciū suū vt biberēt preciū suū. **N**āqz postea plures queri sunt: cū multa miracula fierēt ab aplis. **A**liqt hoīm milia vna die credidēt: et in p̄pinq inuēti sūt: vt oia sua q̄ habebāt vēderēt: et p̄ciū rerū sua rū ad pedes ap̄loꝝ ponerēt: et vnicuiq̄ di stribuebat quō opus erat: et erat illis vna aia: et cor vnu in dñi: de ipsis crucifixori bus dñi. **S**ed quare illis nō redditum est: **Q**uiā reddē retributionē superbis dictū ē: illi aut̄ noluerūt esse superbi. **E**cēm cū vide rēt multa miracula fieri p̄ nomē christi quē se putabant interfecisse: cōmoti miraculis audiebāt a p̄etro in cui' noīe illa fierēt. **N**ō em sibi arrogare serui voluebāt potētā dñi sui: vt dicerēt a se factū esse qd ille in ipsis faciebat. **H**onorē ḡ serui dederūt dñi suo: dixerūt: qz illi mirabant in noīe ei' fierēt quē illi crucifixerūt et facti sunt būiles: cō puncti sunt corde: turbati sunt phientes peccatū suū: et cōsiliū quesierūt dicentes: **Q**uid ergo faciem': **N**ō desperāt de salu te: sed querūt medicinā. **L**uc ait illis p̄etrus: Agite penitentiā et baptizetur unusquisq; vestrū in noīe dñi Jesu christi. **Q**ui egerūt penitentiā humiles fuerūt. **N**ō ḡ il lis redditū est: qz vide quid dicat psalmus iste: Exaltare q̄ iudicas terrā: redde retri butionē superbis. **A**b illo numero ḡ excep ti erant illi: in illis valuit vox illa dñi in cru ce pendentis: et dicētis: Pater ignosce il lis: qz nesciūt quid faciūt. Exaltare qui iu dicasterā: redde retributionē superbis. **E**r go redditur' est retributionē: **R**edditur': sed superbis. **S**ed qn̄: **Q**n̄ reddet. Iterū mali trūphant: et exultant mali: et blasphemāt mali: oia mala faciūt: mouet te cū pie tate q̄re: nō cū supbia rep̄hēde: mouet te: cōpatit tibi et psalm': qrit tecū si qz nescit: sed ideo tecū querit qd scit: vt in illo inuenias qd nesciebas. **Q**uō q̄ vult aliquē cō solari: nisi p̄dolet cū illo: nō illū erigit: pri us cū illo dolet: et sic eū reficit sermone p̄sō latorio. **S**i aut̄ itret ad illū ridēs lucū ei': nō facit qd mō lectū est: dicente apostolo: Gaudere cū gaudētibus: flere cum flenti bus. **E**rgo vt gaudeat tecū prius fles cū illo: cōtristarīs cū illo ut reficias eum: sic et psalmus et spiritus dei vtiḡ omnia sciens querit tecū: qsl̄ verba tua dicit. **U**sq; quo p̄ctōres dñi: vsl̄ quo p̄ctōres gloriabunt: **R**espōdent et loquuntur iniquitate: loquent oēs q̄ operātur in iusticia. **Q**uid loquent: nisi cōtra

Alia līa.
Effabūtur.

Psalmus

deū qui dicūt: quid nob̄ pdest q̄ sic viuimus: Quid dicturūt es: Cere curat ista q̄ facimus deū. Quia em̄ viuūt putāt deū nescire qd̄ faciunt. Vide qd̄ mali illis patinat: q̄ si stationarius sc̄ret teneret illos: t̄ ideo vitāt oculos stationarij ne statim teneātur. Oculos em̄ dei vitare nemo pōt: q̄ nō solū in cubiculo vident: sed t̄ intima cordis tui. Logit̄ t̄ ipsi q̄ nihil pōt late re deū: t̄ q̄ faciūt t̄ sciunt qd̄ fecerūt: t̄ vident se viuere sciēte deo: q̄ nō viuerēt sciēte stationario dicūt sibi ista placēt deo. Et reuera si illi displicerent facta nr̄a: quō displicēt iudicibus: quō displicēt regib⁹: quō displicēt imperatoribus: t̄ quō displicant cōmentariēsibus: nunquid quō illoꝝ oculos vitam⁹: vitare possumus oculos dei: Ergo placēt ista deo. Ideo in alio psalmo peccatori dicit: Hec fecisti t̄ tacui: suspicatus es iniquitatē q̄ ero tibi similis. Quid est ḡ: ero tibi similis. Ut quō placet tibi fac tum tuū malū: sic putes q̄ t̄ nubi placet. Et minatur in posterū: arguā te. Ergo nō tacet qui dixit: tacui: cū dicit: Hec fecisti t̄ tacui suspicat⁹ es iniquitatē q̄ ero tibi similis: t̄ nō tacuit. Cū em̄ nos loquimur: ille si tacet. Cū em̄ lector legit: ille nō tacet: cū psalmus ista cantat: ille non tacet: t̄ iste omnes voces dei per orbem terrarū fiunt. Quō ḡ tacet: quō non tacet: Non tacet in verbo: tacet in vindicta. Quid est ḡ: hec fecisti: t̄ tacui: Hec fecisti t̄ nō vindicauī. Suspiciatus es iniquitatē q̄ ero tibi similis. Be ipsa vindicta t̄ taciturnitate: id est de cessatione vindicte: alio loco dicit: Tacui: nunqđ semp tacebo: Usq; quo domie peccatores: usq; quo peccatores gloriabunt⁹. Respondēt t̄ loquent̄ iniquitatē: iniquitatē loquent̄ oēs q̄ organū in iusticiā: t̄ dicit oīa opera. Respondēt t̄ loquent̄ iniquitatē. Quid est respondēt: Cōtra iustū habēt qd̄ respondeāt. Venit iust⁹ aliq; t̄ dicit: Noli facere iniquitatē. Quare: Ne moriar: Ec ce feci iniquitatē: quare nō morior: Ille fecit iusticiā t̄ mortuū est. Quare mortu⁹ est: Ego feci iniquitatē: quare me nō abstulit de⁹: Ecce ille fecit iusticiā: t̄ quare sic in illū vindicauit: Quare ille sic laborat: Respondēt: hoc est respōdēt q̄ habēt qd̄ dicant: q̄ parcitur illis de patientia dei: inueniunt argumentū responsionis sue: pareat ille ppter aliud r̄fidēt illi: ppter aliud q̄ viuunt. Quare em̄ parcat ille: dicit Ap̄lus: exponit cōsilium patientie dei. Existimas

XCIII

inq̄t qui talia agis q̄ tu effugies iudicium deū: An diuinitas benignitatis t̄ lōganimitatis eius cōtemnis: Ignoras q̄ patientia dei ad penitētiā te adducit: Lu aut̄: id est ille qui respondet t̄ dicit: si displicerē deo nō nubi parceret deus: vide qd̄ sibi faciet: audi Ap̄lm: Lu aut̄ fm̄ duriciā cordis tui t̄ cor impenitēs: thesaurizas tubi irā in die ire t̄ reuelationis iusti iudicij dei: qui redet vnicuiq; fm̄ opera sua. Ille ḡ auger lō ganimitatē: t̄ tu auges iniquitatē. Erit illius thesaur⁹ in sempiternū: misericordia in eos qui nō ptempserūt misericordiam. Lu aut̄ thesaurus in ira inuenieāt: t̄ qd̄ ponis q̄tidie pmodicū: postea massam inueniēt es. Nob̄li attendere minuta peccata tua q̄tidiana: de minutissimis guttis flumina impletur. Quid aut̄ illi faciūt q̄ respondet t̄ loquent̄ iniquitatē: q̄ faciūt t̄ parcitur eis: Populū tuū dñe humiliauerūt: Id est omnes qui iuste viuūt: in quos volunt su perire oēs mali. Populū tuū dñe humiliauerūt. Et hereditate tuā vexauerūt. Alia t̄ pupillos interfecerūt: t̄ p̄selitu occiderūt. Id est p̄grinuz: aduentū: aduenticū ipsum dicit p̄selutum. Manifesta sūt ista singula: nec opus est in his imorari. Et dixerūt nō videbit dñs: Nō attendit ista: negligit ista: alias res curat: nō intelligit. De em̄ due voces sūt: voces maloz. Ina quā iam dixi: Hec fecisti t̄ tacui: suspicat⁹ es iniquitatē q̄ ero tibi similis. Quid ē q̄ ero tibi similis: Putas quia video peccata tua: t̄ placent mihi q̄ nō vindicō: Alia est vox iniquoz: q̄ nec attendit ista deus: nec aduertit ut sciat quēadmodū viuā: nō me curat deus. Ergo inter aliqua me cōputat deus: aut vere me numerat de⁹: aut ipos hōles numerat. Infelix hōv̄t es esse curauit: vt bñ viuas nō curat: Istoru ē ista vox est. Et dixerūt: nō videbit dñs. Necq; intelliget de⁹ Jacob. Intelligite nūc qui insipide tes estis in pplo: t̄ stulti aliqui sapi te. Id populū suum crudit cui possunt com moueri pedes. Nū felicitates iniquorū videt homo: iam beneviens in numero sanctorū dei: id est in numero filiorū ecclesie: videt q̄ florēt mali: t̄ faciunt iniquitatē: t̄ emulatur eos: t̄ adducit ut imitetur facta ipsorum: quia videt quasi nihil sibi pdesse q̄ bene viuat humilis hic sperans mercedem: Nā si illam speret futuram: nō illam

Alia
t aduentū
t pupillo

Alia
t Nec
t nō bat

Psalmus

pdet: qd nondū venit tps vt accipiat eaz.
In vinea oparis: fac opus tuū: t accipies
 mercedē tuā. A p̄familias non exigeres
 aīc̄ oparis: t a deo exigit aīc̄ oparis.
Et ista tolerātia ad opus tuū p̄tinet: t hoc
 ad mercedē p̄tinet. Minus vis facere i vi-
 nea: qd non vis tolerare: qd t ip̄a tolerantia
 ad ip̄am opationē p̄tinet: vt inuenias mer-
 cedem. Qd si dolosus es: vide ne nō solū
 nō accipias mercedē: s t penaz inuenias:
 qd voluisti esse oparius dolosus. Et quidē
 oparius dolosus: vt incipiat nō bñ facere:
 oculos patrissimilias attēdit: ad illū aspi-
 cit qui adurit ad vineā: vt cū ille auerterit
 oculos: cesset t nō bñ opef: cū aut ille auer-
 terit oculos: bñ opef. Ecus aut q te cōdu-
 git nō auertit oculos: non tibi licet dolose
 opari: super te sp sunt oculi p̄familias:
 quere vbi illū fallas: t cessa si potes. Ergo
 si q forte aliqd cogitabatis: qm̄ videbatis
 malos florere: t cogitationes v̄e faciebant
 nutare pedes v̄ros in via dei: vobis loq-
 tur psalmus iste. Si aut null v̄m tal est:
 p̄ vos alijs loqui dicens. Intelligite nūc:
 qd dixerūt illi: Non videbit dñs nec intel-
 liget deus Jacob. Intelligite inqt nūc q i-
 sipientes etis in pplo: t stulti aliquā sapite.
Qui plantauit aurez nō audiet:
 Nō h̄z vnde audiat: qui tibi fecit vñ audi-
 as. Qui plātauit aurē nō audiet. Aut q
 finxit oculū non cōsiderat: **Q**ui
 erudit gentes non arguet: Attendi
 te h̄ magnope fr̄es mei: Qui erudit ḡetes
 nō arguet: Hoc mō facit de: Erudit gen-
 tes: ideo misit v̄bum suū p̄ orbē terrar̄ bo-
 mib: Visit p̄ angelos: p̄ p̄farchas: p̄ p̄-
 phetas: p̄ fuos suos: p̄ tot p̄cones: antece-
 dentes iudicē. Misit t ip̄e v̄bum suū: mi-
 sit t ip̄m filiu suū: misit fuos filij sui: et t ip̄-
 sis fuis filium suū. Per totū orhē terrar̄
 predicat vbiq̄ v̄bum dei. Vbi nō d̄ ho-
 bus: Relinque iniquitates v̄ras p̄ores: con-
 uertite vos ad itinera recta: Ideo p̄cit: vt
 vos corrigatis: ideo heri non vindicauit:
 vt hodie bñ viuatis. Erudit ḡetes: nō er-
 go arguet: Nō auditurus ē q̄s erudit: Nō
 iudicaturus ē quibus fmionē p̄misit t p̄se-
 minauit: In schola si esles accipes: t non
 redderes. Utiq̄ q̄ accipis a mḡo: erudi-
 ris. Cōmitit tibi mḡo qd p̄bet: t nō exigit
 q̄i reddis: Aut cū cepis reddere: sine me-
 tu eris plagarū: Nō ḡ accipimus: postea
 statuimur aī mḡm vt reddam̄ oēs p̄teri-
 cas n̄ras: id est vt rationē reddam̄ de his

XCIII

omib̄ q nobis mō erogant. Audi aplūm
 dicente: Oēs astabim̄ ante tribunal chri-
 sti: vt illuc recipiat vnuſq̄s fm̄ ea q̄ p̄ cor-
 pus gessit: siue bonū siue malum. Qui eru-
 dit ḡetes nō arguet: **Q**ui docet hoīez
 sc̄ia. Ip̄e non sc̄it: qui te fecit sc̄ire: Qui
 docet hoīem sc̄iam. **H**is sc̄it cogita-
 tiones hoīm: qm̄ vane sunt. Hā tu
 nescis cogitationes dei: qm̄ iuste sunt: ille
 sc̄it cogitationes hoīm: qm̄ vane sunt. Et
 hoīes sc̄ierunt cogitationes dei: s qbus iāz
 amicus fac̄t ē: pdit ɔ̄siliū suū. Et vos fra-
 tres mei nolite vos contemnere: si cuī fide
 aēceditis ad dñm: auditis cogitationes dei.
Eas mō discitis: hoc vobis d̄: t ad hoc i-
 struim̄. Quare p̄cat mō de mal: ne mur-
 muretis aduersus deū: qui docet hominē
 sc̄iam. Bis sc̄it cogitationes hoīm: qm̄ va-
 ne sunt: vt cōphēdati cogitationes dei
 q̄ sapientes sunt. Sed q̄s est q̄ comp̄hēdit
 cogitationes dei: Qui ponit in firmamēto
 celi. Iam h̄ cātauim̄: iā h̄ dixim̄ t expo-
 suim̄. **B**eatū vir quē tu erudie-
 ris dñe: t ex lege tua docueris eu. Alla l̄fa
thomo
Eua l̄fa
timalis
Alt mitiges eu a dieb̄ malignis
 donec fodiat peccatori souea. Ecce
 habes ɔ̄siliū dei q̄re p̄cat mal: dōec fodiat
 souea p̄ctōri: Tu iam v̄is illū sepelire: ad
 huic souea illi fodit: noli festinare sepelire.
 Quid ē: donec fodiat p̄ctōri souea: Aut
 quem ponit p̄ctōrem: Unū hoīem: Non.
 Quid ḡ: Oē gen̄ hoīm p̄ctōz: sc̄z t sup-
 boz. Iam enī p̄misit: Redde retributiōz
 supbis. Nam t ille p̄ctōr fuit publicanus:
 q̄ oculos eliserat in terrā: t p̄cutiebat pect̄
 suū dicens: Be p̄pitius esto mībl p̄ctōri.
 Sed q̄: non supbis erat: deus aut reddet
 retributionē supbis: nō illi: sed talib̄ fodiat
 souea donec reddit retributionem sup-
 bis. Ergo qd ait: Donec fodiat peccatori
 souea: supbos intellige. Quis est supbus:
 Qui i p̄fessione p̄ctōr nō agit p̄niaz: vt sa-
 nari p̄ humilitatē possit. Quis est supbus:
 Qui illa ip̄a p̄ arca q̄ videt h̄re bona: sibi
 vult arrogare: t arrogat misericordie dei. Quis
 est supbus: Qui etiā si deo tribuat bona q̄
 fecit: insultat tñ his qui illa nō faciūt: et ex-
 tollit se super illos. Nam t ille phariseus:
 Gras tibi ago inqt: Non dixit: ego facio:
 de his q̄ faciebat gras deo agebat. Sētie-
 bat ḡ t bñ se facere: t ab illo se facere: **G**ū
 ḡ improbat̄ est: Quia insultabat publica-
 no. **A**lt p̄ficiamini attēdite: Primo p̄cede
BB

Psalmus

re debet: siue virgine: siue feminâ pfectio peccatorum: salubris pnia que valeat ad corrugendū hoīem: non ad utridendū desit. Cum aut post pniā bñ viuere cepit: hñ adhuc qd cogitet: ne sibi tribuat qd bñ facit: silli agat grās: cuius grā factum est ut bñ viueret: qr ille illum vocavit: ille illū illuminauit. Ergo iste iam pfectus est: Non adhuc deest illi aliqd: Quid illi deest: Ut nō supbiat sup eos: qui necdū sic viuunt quō ipse viuit. Qui taliter fuerit securus sit: nō illi rediditur retributio: de qua dictū est: Redde retributionē supbis. Nō est inter illos qui bus sodit souea. Nam videte illū qui dicebat: Gras tibi ago: qr non sum sicut ceteri hoīes: iniusti: raptiores: adulteri: sic et publicanus iste. Quantū se extulit cuī dicit: quia non sum sicut et publicanus iste. Ille aut elisa facie: pcutiebat pectus suū dicens: Deus p̄pitius esto mihi peccatori. Ille superbus erat in bonis factis: ille humilis in malis factis. Videlicet fratres magis placuit deo humilitas in malis factis: qd supbia i bonis factis. Sic odiū de⁹ supbos: et iō sic cōcludit: Amen dico vobis: descēdit iustificatus publicanus magis qd phariseus. Et dicit qr: Quia omis qd se exaltat humilabitur: et qd se humiliat exaltabit. Fr̄es mei: vt hic nō solū nō discim⁹: qr humiliatē nos docuit christus: qr deus fact⁹ est hō: ipse est humilitas qd displicet paganis: vñ nob̄ insultant: qualem deū colitis qd nat⁹ ē: Qualem deū colitis qd crucifixus ē: Humilitas christi supbis displicet: tibi aut christiano si placet imitare. Si imitar⁹ fueris: nō labotabis: quia ipse dixit: Venite ad me oēs qd laboratis et onerati estis: et discite a me: qr mutis sum et humili corde. Hec est ḡ disciplina christiana. Nemo facit aliqd bñ: nisi grā ip̄l. Qd facit hō male: ip̄lius est hoīes: qd facit bñ de bñficio dei facit. Cum ceperit facere bñ: nō sibi tribuat: cu nō sibi tribuerit: grās agat ei a quo accepit. Cum autes bñ facit: nō insultet illi qd illō non facit: aut extollat se sup eū. Nō enī i illo finita ē grā dci: vt ad alium non pueniat. Ut mitiges eū a dieb⁹ malignis: donec fodiat peccatori souea. M̄itis ḡ esto quisq̄s christian⁹ es a dieb⁹ malignis. Maligni enī sunt di es qbus vident̄ florere p̄tōres: et labore iusti: sed labor iustorū: flagellū est pris: et felicitas p̄tōrū: souea ip̄oꝝ est. Quia enī mitigat vos deus a dieb⁹ malignis: dōec fodiat peccatori souea: qr non cogitans

XCII

mō in aliquo loco stāt angeli cū tridēnb⁹: et fodūt istam soueā magnā: qd possit cape omne genus iniquorū. Et qr videtus m̄itos esse: iniquos: et dicatis vobis carnalit⁹: Re uera tantā multitudinē iniquorū: tantā turbam peccantiū qd souea p̄t cape: Qn̄ fodit souea talis qd oēs capiat: Qn̄ exhaust⁹: Ideo parcit de⁹: non est hō: fossa p̄tōrum ip̄a felicitas peccatorū est: in illam enim cadent tanq̄ in soueā. Intendite fr̄es: qr magna res est vt souea dicat: donec fodiat peccatori souea. Parcit enī illi de⁹ quem nō uit p̄tōrez et impīū occulta iusticia sua: et bocipm qd ei parcit de⁹: p̄ impunitatez facit eum elatū. Ille se altū putat et cadit: in eoip̄o cadit quo se altū putat. Hoc se ille putat sublimis ire: et deus hō soueaz vocat. Fossa ad ima tendit nō ad celum: peccatores aut supbi qd in celū eunt: et in tra mergunt. Contra humiles qd in terra se deprimit: et in celū ascendit. M̄itescere ḡ quisq̄s es fidei: si eruditus es ex lege dei: vt sit cor tuū in firmamento celī: qr deus fecit lumenaria quarto die: qd dicis quarta sabbati: vñ titulum p̄s. iste p̄cepit. Quō vides luminaria cū tota patia dirigere cursus suos: et nō curare qd in se dicant hoīes: Sic et tu nō cures qd tibi fecerit caro. Qis enī hō caro et sanguis est. Non enī vili es in compatione alteri carnis a qd rideris premū: qr p̄ te ille suscepit carnē: et p̄ te ille sudit sanguinē. Et si tāta progauit cū esles i pius: qd suat fidelit̄: Hunc m̄itesce: quemadmodū m̄itescis cū dicis: qr de⁹ hō vult. Parcere vult mal: ad pniā adducit eos qbus parcit: silli nō corrigunt. Inquit ille quod de illudicet. M̄imitis est aut hō cuī vult p̄ tradicere: aut bonitatē dñi: aut patientie: aut p̄tāti: aut iusticie iudicis. Erigit supbus in deū: mergit illā deus: et in eoip̄o mergit quo erigit in deū. Hā i alio psalmo sic ait: Deieci eos dū extollerentur. Nō dixit: deieci eos: qr elati sunt: aut deieci eos postea qd elati sunt: vt alio sit tēpus elationis eoꝝ: aliud tēpus deiectionis: s̄ in eoip̄o quo extollebant: ibi deieciebant. Quātū enī supbum est cor hoīis: tū recedit a deo: et si recedit a deo: in pfunduz it. Nam hō cor humile de celo adducit deoꝝ: vt p̄tūm fiat. Certe alt⁹ est de⁹: sup oēs celos est deus: trāscendit omēs angelos. Qdūtum habes erigi vt attingas ad illūz celsuz: Nolo te rūpas extendēdo te. Alio cōsillium tibi do: ne in ista extensione forte

Psalmus

crepas p supbiam. Certe altus est deus: tu humilia te: et descendet ad te. Audiuius quis parcat malum: hoc ipsum fossa ipso est. Sic tibi deus quod illud fuditur: et quare illud fuditur souea non est tuus cognoscere: sed legi mea disce patientem te esse debere: donec sodiak peccatorum souea. Et quod de me inquis qui laboro et laboro inter ipsos peccatores: Respondet tibi quod sequit. **Quia non repellent dominus plebe suam.** Exercet non repellit. Quod enim dicit alio loco scripturae: Omnes quem diligit deus corrigit: flagellat autem omnem filium quem recipit. Ille flagellatum recipit: tu dicis quod repellit. Cuidemus boies in filiis suis facere illud: aliqui iam desperatos filios suos dimittunt vivere quod volunt. Eos quod spez habent: flagellant: illos vero quos oino rident sine spe et indomitos esse dimittunt ut faciant quod volunt. Nam quez dimittit facere quod vult: non vult promittere ad hereditatem suam: eum autem flagellat filium cui ipsam hereditatem suam. Cum autem flagellat deus filium: currat sub manu proximi flagellantis: quod qui flagellat ad hereditates erudit. Ab hereditate non repellit filium suum quem castigat: sed ideo flagellat ut recipiat. Non sit tam vano sensu et puerili ut dicat: plus amat proximus fratre meum cui permittit facere quod vult: ego si me mouero in iustitione patris mei: flagella inuenio. Tu gaudebis flagellis: quod tibi seruas hereditas: quod non repellit dominus plebe suam. Ad tempus emendationis in eternum damnat. Illis autem ad tempus parcit: in eternum illos damnabit. Elige tibi: te poralem vis labore: an sempiternam penam? Tempore felicitatis: an sempiternam vitam? Quid minus deus: Sempiternam penam. Quid permittit deus: Sempiternam requiem. In quo flagellat deus bonos: tempore est: in quo pergit malum: tempore est: quod non repellit dominus plebe suam. Et hereditatem suam non dereliquerit. Quoadusque iusticia inquit queritur in iudicium: et quod habent ea omnes recto sunt corde. Cuidemus modum et habe iusticiam: quod iudicium nondum potes habere. Prius est ut habeas iusticiam: sed ipsa iusticia tua queretur in iudicium. Habuerunt hic iusticia apostoli: et perulerunt iniqus: Sed quod illud dicit: Sedebitis super duodecim sedes iudicantes duodecim tribus isti. Ergo iusticia ipsorum queretur in iudicium. Non enim iustus quisque habuerit ad eum ut patiatur mala et toleret. Hoc tempus passionis: et veniet dies iudicacionis. Sed quod dico de seruis dei: Ipse dominus qui iudex est

XCIII

omnes viuorum et mortuorum domino iudicari volunt. **Alia lata** it: et sic iudicare. **Quousque iusticia** couerteret in iudicium: et qui habent team omnes recto sunt corde. Qui habent modum iusticia: nondum indicant. **Prius** est enim habere iusticiam: et postea iudicare. **Prius** patitur malos: et postea iudicat malos. Modo iusticia sit: postea couerteret in iudicium: et tandem patitur boies malos: quod diu vult deus: quod diu illos preferet ecclesia dei: ut erudit per maliciam ipsorum: Non tamen repellit deus plebe suam: quousque iusticia queratur in iudicium: et quod habent eas: omnes recto sunt corde. Qui sunt recto corde: **Qui** habent voluntatem quod deus vult. **Potest** parcit proximis: tu vis ut iam perdat proximos: **Bis** torti cordis es: et praeue voluntatis: qui aliud vis: aliud vult deus. Vult autem deus parcere malum: tu non vis parcere peccatores. **Sed** ut dicere cepisti: aliud vis tu: aliud vult deus. **Couerte** cor tuum: et dirige ad deum: quod et dominus infirmis compassus es. Cuidemus in corpe suo: id est in ecclesia sua infirmos: quod primo voluntatem suam sequi temptaret: sed cum videret voluntatem dei aliam esse: dirigeretur se et cor suum ad suspiciendam et sequendam voluntatem dei. Ne voluntatem dei vel tempore ad voluntatem tuam: sed tuam corrigere ad voluntatem dei. Voluntas dei sic est quod regula. Ecce putato resili regulam: unde habes corrigi. Illa autem integra manet. Regula est enim incomutabilis. **Quod** diu integra est regula: habes quod te couertas: et corrigas praeuitatem tuam: habes vero corrigas quod in te tortum es. **Quid** autem voluntates boies: **Parum** est: quod voluntatem suam tortuosam habet: et voluntatem dei tortuosam facere sicut cor suum: ut hoc faciat deus quod ipi volunt: cui ipi debeat facere quod deus vult. **Quod** autem complexus est dominus ex duabus voluntatibus: una facta in homine quem portabat per figurans in corpe suo: id est in ecclesia sua: futuros quodammodo voluntatem suam vellent facere: sed sequerentur postea dei: qui infirmos quodammodo ostendit quod ad ipsum pertinet: et eos prefiguravit in se. Nam ideo et toto corpe sanguinem sudauit: quod in corpe suo: id est in ecclesia sua martyrum sanguinem ostendit. Toto corpore sanguis exhibat: ita ecclesia eius habet martyres per totum corpus eius fusus est sanguis. Quodammodo enim infirmos in se prefigurans vel in corpe suo: ex persona infirmorum compatiens illam ait: Pater si fieri potest transeat calix iste a me. Ostendit boies voluntatem: et si in ipsa voluntate permaneret: iam praeveni cor videretur

Psalmus

ostendere. **S**i compassus est tibi: et te libe-
rat in se: imitare quod sequitur dicens: Uerum
no quod ego volo: sed quod tu vis pat. **S**i ce-
perit tibi subrege voluntas humana: **O** si oc-
cidat deus inimicu istu meu: et no me pseque-
tur: **O** si posset fieri: ut non ab illo pateret
tata: iam si pseuerauerit: et hoc tibi placue-
rit: et vides quod uult deus: prauus corde
es: non habes iusticiam quod puertet in iudicium.
Qui eni illam habet omnes recto sunt corde.
Et qui sunt recti corde: **Q**ui sic inueniuntur
quod inuicentis est Job: qui ait: **D**omini de-
dit domini abstulit: sicut domino placuit ita factum
est: sit nomen domini benedictum. **E**cce rectum cor.
Ieru in graui vulnere quod dixit uxori quam
propterea reliqrat diabolus et no occiderat:
ut ipse haberet adiutricem: no ut maritus co-
solatriem. **M**eminerat eni quod per illam Euaz
decepit erat Adama: et nesciariam sibi putabat
hac Euaz. Accessit ad Job illa tamquam Euaz:
s Job melior fuit in stercore victor: quod Adama
vicit in padiso. **Q**uid eni illi respodit mu-
lieri: **C**uide cor paratum: vide cor rectum. **N**u
quid non patiebant psecutiones gues: **E**t
oec christiani patiuntur: et si non sciuunt bo-
mine: sciuunt diabolus. **E**t si christiani facti
sunt impatores: nunquid diabolus factus est
christianus? **I**ntendant ergo sanctitas uera quod sit
rectum cor. Accessit ad eum: et ait: **D**ic aliquod
in deum: et morere. **E**t enumeravit oec erum
nas ipsius uoluas. **D**ic aliquod in deum et more-
re. **E**t ille iam cognoscens Euam redire vo-
lens uenit lapsus est: fixo corde in deo tamquam lu-
minare in firmamento habitas corde in libro
dei. Locuta es inquit tamquam una ex insipienti-
bus mulierib: **S**i bona suscepimus de ma-
nu domini: et mala no tolerabimus? **Q**uia fixus
cor in domino: ideo rectum. **Q**ui eni rectus est
deus: quod in illo figis cor: forma tibi sit ut sit
tibi cor rectum. **F**ige ergo cor tuum in illo: et rectum
cor erit. **S**ed surrepebat voluntas humana: ne
scio quod de carnis infirmitate: lactabat mem-
tem tuam: noli iam despere: prognauit dominus
in sua infirmitate te: non se. **N**o enim time-
bat dominus pati tertio die resurrecturus. **S**i
prospero quod habo patere: et no quod deus pa-
ti veniret: et si sciret se post triduum resurre-
cturus: nullo modo formidaret moriturus: quod non
formidauit apostolus Paulus in fine seculi re-
surrecturus. **A**ut eni: **L**epperor aut ex domi-
bus: occupiam hunc dissolui et esse cum christo.
multo eni magis optimu manere in car-
ne necessariu propter vos. **T**ediū enim illi
erat manere in carne: ex duob: patiebatur

XCIII

ardore dissolui et esse cum christo: multo magis
dicebat optimu. **A**ut cuz appropinquaret ipsa
passio: quod exultabat: quod gloriabatur et
bonu certame certauit: cursum consumma-
uit: fidem suauit: de cetero superest mihi coro-
na iusticie: quā reddet mihi dominus in illo die
iustus iudex. **I**ste gaudet coronandus: et
tristis est ille coronatur. **G**audet sic apostolus:
Et dicit christus dominus noster: **P**at si fieri potest
transeat hic calix: **S**ed tristiciam sic assumpsit
quod carnem. **H**olite enim putare quod habet
missus non fuisse triste dominum. **S**i eni hoc dixer-
imus quod non erat tristis: cum euangelium dicat.
Tristis est anima mea usque ad mortem: ergo et quod
dic euangelium: **D**ormiuit Iesus: non dormiuit
Jesus: et quod euangelium dicit: **M**anducauit
Jesus: non manducauit Jesus: surrexit uer-
miculus putredinis: et nihil sanus reliquet:
ut dicat quod corpus non erat verum: et carnem
veram non habuit. **Q**uicquid ergo de illo scriptum
est fratres factum est: verum est. **E**rgo tristis fu-
it: **P**roclus tristis: sed voluntate suscipiens
iusticiam: quoniam voluntate suscipiens carnem.
Quo voluntate carnem veram: sic voluntate tri-
sticiam veram. **S**ic ergo voluntate ostendit in se: ut
si forte surrepserit: ubi humana infirmitas: et
cepit aliud velle ergo deus vult: videas prauitatem
cordis tui extra regulam: figas illud
ad regulam: et dirigas in deum cor tuum quod in ho-
mine cepat esse prauum. **S**ic ergo dominus te ostendit:
Et dicit: **P**at si fieri potest transeat a me
calix iste. **S**ed statim fac quod ideo fecit: ut te
doceret: verum non quod ego volo: sed quod tu vis
pat. **S**i enim habecritis: iusticiam habebitis:
si iusticiam habebitis: rectum est cor: si rectum
est cor: iusticia illa que non tolerat puertet in
iudicium: et postea iudicabit deo tuo: non solus
non expavescis mala: sed etiam gloraberis de
corona. **L**uc vides quod psecerit patientia
dei: vel ad illos penitentes: vel ad tuam coronam.
Mo nondum vides: credere quod nondum vides:
ne erubescas cum videris. **Q**uoaduscum iusti-
cia puertat in iudicium: et quod habet ea omnes re-
cto sunt corde. **Q**uis exurget mihi
aduersus malignantes: aut quis
consiliet mihi aduersus opantes
iniquitatem: **P**ersuaderet multi multa ma-
la: susurrare spens non desinit: ut facias ini-
quitatem. **Q**uacumque te puertet: forte si pro-
fecisti: quis cuz aliquo habet viuere: et vir in
uenies. **M**ulti mali te circumdant: quod pauca
grana multas paleas habet. **H**ec area gna sua
pauca: sed adhuc laborat. Separata ergo a

Psalmus

palea tota massa grandis erit: pauca grana sunt: s in compatiōe paleaz multa autē in se. Ergo cū vndiqz mali p̄strepent et dicant: quare sic viuis: tu sol⁹ christian⁹ es? Quare nō facis qđ faciūt et alij? Quare nō spectas quēadmodū et alij? Quare si remedia et ligaturas adhibes? Quare si mathe-maticos et aruspices oculis sic et alij? Et tu signas te et dicas: christianus sum: vt repel las istos nescio q̄s: s aduersarius p̄mit: vrget: qđ per⁹ ē: exēplo christianoz suffocat christianos. Sudat: estuat: tribulat anima christiana: vincere b̄z tñ. Sed nūqđ de se? Iō vide qđ dicat: r̄ndet enim. Quid mihi p̄dest qđ mō facio remedia: et lucror paucos dies? Exeo hinc de isto seculo et vado ad dñm meū: et mittet me in ignē: qđ prepōsui paucos dies vite future: mittet me i ge-bennas. Quas gehennas? Eterni iudicij dei. Vlere n̄si putas qđ de⁹ curat quō v̄uant hoies? Et b̄ forte nō in platea tibi dicit amicus: s in domo vxor: aut forte mari-tus vxori fidelis bone et sancte deceptor ip-sius. Si m̄ler marito: Euā ē illi. Si vir vxori: diabolus ē illi. Aut ip̄a tibi Euā ē: aut tu illi sp̄ens es. Aliqñ vult cōuertere paf cogitationē suā vel ad filiū: inuenit et ip̄m malū: nequissimuz: estuat: fluctuat: querit quō vincat: ppe sorbet: ppe p̄sentit: s assit deus. Audite ḡ psalmū. Quis exurget mihi inq̄t aduersus malignātes? Lam multi sunt: qcunḡ respicio ip̄i occurunt. Quis occurrit p̄ncipi iniqtatis diabolo et angelis ei⁹: et hoib⁹ seductis ab eo? Nisi qđ dñs: inq̄t: adiuuit me: paulominus i habitauerat in iferno aia mea. Prope ruera in illā fossam q̄ parat peccatorib⁹: s est paulomin⁹ habitauerat in ifer-no aia mea: qđ iam nutabat: iam ppe p̄sen-tebat: respexit ad dñm: vtputa: vbi grā: i-sultabat illi ut faceret iniqtatē. Aliqñ enī p̄gregant se mali: et insultant bonis: marie si fuerint illi plures: et cepint illū vnuz: quō aliqñ multa palea est circa vnu granū: tūc non erūt sīl cū fuerit massa ventilata. Capitur inf̄ m̄ltos inq̄s ille insultat: illi circū uenit: supponere se volūt illi: exagitantq̄ si iustū: et insultat q̄si de ip̄a iusticia: magnus apls: in celū volasti quō H̄elias. Faciunt hoies ista: ut vt aliqui attendēs ad linguā humāna erubescat esse bon⁹ inter malos. Resistat ḡ mal: s nō de viribus suis: ne es-fici: s supbus: cū vult euadere supbos: et augeat numer⁹ supborum. Sed qđ dicate

XIII

Quis exurget mihi aduersus malignātes: aut qđ cōsistet mihi aduersus opantes iniqtatem? Nisi qđ dñs adiuuit me: paulomi-nus habitauerat in iferno aia mea. Si dicebā motus est pes me⁹: miseri cordia tua dñe adiuuabat me. Vide quō p̄fessionem amat de⁹. Mouet pes tuus: et nō dicas: mouet pes me⁹: s stare te dicas: cū iam ruas: immo si iam cepisti moueri: si iā cepisti fluctuare: confitere motuz ne plāgas ruinā: vt adiuuet te ille: ne in iferno sit aia tua. Confessionē vult de⁹: hūi litatē vult. Mot⁹ es vt hō: adiuuat te ille vt de⁹: sed dic tñ: motus ē pes me⁹. Quare iam moueris et dicas sto: Si dicebā motus ē pes me⁹: misericordia tua dñe adiuuabat me: quō p̄sumpsit Petrus non in viribus suis. Videbat dñs ambulare sup mare calcas capita oīm supborz in isto seculo: ip̄m iter suū calcantis capita supborz: significa-uit ambulās sup tumidos fluct⁹. Calcat et ecclia: nam ip̄a ē Petrus: nō tñ ausus est Petrus p̄ seip̄m ambulare sup aq̄s. Sed qđ ait: B̄ne si tu es iube me veire ad te su-per aq̄s. Ille p̄tate sua: Petr⁹ in iussu illi-us. Iube inq̄t tu venire me ad te. Respon-dit ille: veni. Calcat enī et ecclia capita su-perborz. Sed qđ ecclia ē: et b̄z infirmitatem humānā: vt cōpleret: si dicebā motus est pes me⁹: titubauit Petr⁹ in mari et excla-mauit: B̄ne geo: Qd̄ ḡ hic positū est: si dicebam motus ē pes me⁹: s ibi posituz est: dñe geo: et qđ hic positum est: misericordia tua dñe adiuuabat me: hoc ibi positū ē: por-rexit manū Jesus dicens: Modice fidei vt qđ dubitasti. Mirū est qđ p̄bat de⁹ homi-bus: ipsa picula n̄ra dulciora nob̄ faciūt li-berantē. Hā videte qđ sequit: quia dixit. Si dicebā mot⁹ ē pes me⁹: misericordia tua do-mie adiuuabat me. Vulcis illi vtq̄ facit est dñs eripies illū a picul: et iō expones ip-sam dulcedinem dñi exclamauit dicens. B̄ne b̄m multitudinē dolorum meorum in corde meo exhortatiōes tue iocūdauerūt aīam meā. Multi dolores: s multe solatiōes. Amara vul-nera: s suavia medicamenta. Nūqđ ad heret tibi sedes iniqtatis: q̄ fingis dolore in p̄cepto. Hoc dixit nemo se-det tecū iniqus: nec tu sedē iniqtatis ha-bebis. Et vñ b̄ intelligit: reddit ratōz: Qui fingis inq̄t dolorē in p̄cepto. Ex b̄ enī itel-ligo q̄ nou tibi adheret sedes iniqtatis: qđ nec nob̄is pep̄cisti. Habes b̄ in ep̄la apli

Alia lfa
habitatasset

t non habet
t cōsolatiōes
t lecificauerūt

Alia lfa
laborem

~~Psalmus~~

Petri: et ad h^{is} testimoniu posuit de scriptura. T^uus est aut inchoatiois iudicij ex domo dñi: id est tps e^t ut mō iudicent q^u pertainent ad domū dñi. Si flagellat filij: qd debet sperare fui neq^usum. Ideoq^u addidit. Si aut initū a nobis: q^u finis eoz qui nō credunt dei euāgeliō. Deinde adiūgit ill^d testimoniu: Et si iustus vix saluab^f: p^rcōr et impl^r vbi parebūt. Quō g^r erūt tecū invi- qui: qn nec tuis fidelib^r parces: vt exerceas et eruidas eos. Sz qz pp̄ter h^s nō parcit vt erudit eos: iō dirit: Qui singis dolorē in p^cepto. Singis enī ē: facis: formas: plasmas: vñ et figuli dicunt: et vas fictile d^r: nō fictū illud qd mendaciū ē: s^r qd forma^r vt sit: et habeat aliquā formā sicut iam duduz dūt: Qui finit oculū nō videbit. Nūq^u finit oculū mendaciū ē: Sed intelligitur plasim iuit oculū: fecit oculū. Nōne figul^r ē cū fragiles infirmos et terrenos facit. Au di aplin dicentē. Habem^r thesaurū istū in vasis fictilib^r. Sz forte aliis nobis fecit h^s vasa. Ipm audi dicētem. Obō tu q^us es q^u respōdeas deo. Nunq^u dicit signētū ci q^u se finxit: q^ure me sic finxit. An nō h^s p^rā tem figulus luti ex eadē massa facere aliud vas in honorē: aliud in stumeliā. Vide et ipm dñz nrm Jesū christū: q^u osidit se figulu: nā q^u de limo hoiez fecerat: de limo iunxit cui min^r in rtero oculos fecerat. Ergo qd dirit: nunq^u adheret tibi sedes iniqtatis qui singis dolorē in p^cepto. Sic dicamus: Nunq^u adheret tibi sedes iniqtatis q^u formas dolorē in p^cepto. Formas iniqtatōrē in p^cepto: id est de dolore p^ceptū nobis facis: vt ipē dolor p^ceptū sit nobis. Quō nobis dolor ē p^ceptū. Qn te flagellat q^u te mortuus ē: et nō tibi p^rmittit beatitudinez in ista vita: et fallere nō pōt: et hic nō dat qd qris: Quid dabit. Ubi dabit. Qn dabit: q^u h^s nō dat: Qui h^s erudit: q^u fit dolorem in p^cepto. Labor est hic tuus: et reques tibi p^rmittit. Attēdis te hic h^re labore: s^r attende q^ulem ille requiē pollicet. Nunq^u cogitare poteris: Si illā posses cogitare: videres te nihil laborare ad compēfationē. Audi eū q^u illud ex pte cernebat q^u dirit: Nūc scio ex pte: qd ait apls. Etenz qd est ad p^ris tpale et leue tribulatiōis nre: iuxta incredibilē modū et incredibilē modū etne glie pōd^r opaf i nobis. Quid est eternū glie pōdus opaf nobis: Quib^r opatur. Nō respicientib^r q^u vident: s^r q^u non vident. Que enī vident: tpalia sunt: q^u autes

XCIII

nō vident: eterna. Noli esse piger i labore breuit: et gaudeb incessabilit. Eternā vitā tibi datur^r est de^r: cogita q^uto labore emēda sit. Intendite frēs: venale ē. Venale ē qd habeo dicit tibi de^r: eme illō. Quid h^s venale: Requiē venale habeo: eme illaz. De labore intendite: vt simus in noīe chriſti fortes christiani. Jam modicū ē qd restat in psalmo: nō fatigemur. Quomō enī fortis poterit esse in faciēdo: q^u deficit i audiendo. Aderit dñs vt vobis qd reliquaz ē: typicem. Attēdis te quodāmo deus ppo suit venale regnū celoz. Bicis illi: quātūz valets. Preciū ipius labor ē: quō si dicere p^cium illi aurū est. Nō sufficiebat h^s soluz dicere: s^r q^uretes q^urum aurū. Nā si solidus aurū ē: et semiuncia: et libra: et tale aliquid: Ideo dirit p^ciū: ne laborares q^urere q^udiū hui^r rei p^ciu^r labor ē. Quantus labor est: Jam q^ure tu: q^urum laborandū sit: nō dū d^r tibi. Quātus futur^r sit labor iste: v^r q^urum laboris de te exigat illud tibi d^r de^r: Ego ostēdo quanta sit illa reques: tu iudica q^uto labore emēda sit. Bicat g^r de^r: q^uta futuri sit ipa reques. Bti q^u habitat in domo tua: i secula seculoz laudabūt te. Hec ē requies sempiterna: sine fine erit reques ista: sine fine erit gaudiū h^s: sine fine erit leticia ista: si ne fine erit incorruptio. Utā eternā habebis: reques q^u nō h^s fine. Quanto labore digna ē requies q^u non h^s fine: Si veruz ris compare et vey iudicare: eterna reques eterno labore recte emis. Utrū h^s ē: sed noli timere: misericors ē de^r. Si enī haberet eternū labore: nunq^u puenires ad eternā q^u etem. Sp laborās qn puentur^r eras ad illud: qd digne qdem pōt emi sempiterno labore: Quia sempiterna reques est: eq^r p^ciū. Eterno certo labore digna ē eterna reques cōpari. Sz si sp laborares: nūq^u ad reqed puenires. Ergo vt aliquā puenias ad id qd emis: nō in eternū laborandū ē: nō q^u non valet tantis: vt possideas qd emis. Digna ē quidē emi labore p^cetuo: si necesse est vt labore tpali emis. Lerte tatus debuit esse: id est sempiternus labor: p^r reqed sempiterna. Decies centena milia annoz in labore qd valēt: Decies centena milia annorū h^s fit fine: qd tibi dabo dicit dñs nō habebit fine. Qualis miscdia det: Nec dicit decies centena milia annoz labora: nō dicit: v^r mille annos labora: nō dicit qngentos annos labora: cu viuis labora in paucis annis: inde iā requies erit: et fine nō habebit. Et ad

huc audi & sequentia. **B**ñe hū mītitudinez dolorū meorū in corde meo: exhortationes tue locū dauerūt aīaz meā. Et paucos annos laboras: & in iplis laborib⁹ nō deest cō solatio: non desunt gaudia quotidiana: si noli gaudere in seculo: **G**aude in christo: gaude in vbo ei⁹: gaude in lege ei⁹: **A**d ipsa gaudia p̄tinet qđ loqmur & qđ auditis. **Q**uante & sūt iste cōsolatiōes in tantis laborib⁹. **C**lerū est & qđ dicit apls. **E**tēnqđ ad p̄ns est tpale & leue tribulatiōis nře: iuxta incredibilem modum: & in incredibilem modū eterne glie pōdus opat in nob̄. **E**cce qđtū p̄ciū damus: quodāmō vnā siliquā ad accipiēdos thesauros sempifnos. **S**iliquā laboris ad reqem incredibilē: hū qđ dictum ē iuxta incredibilem moduz: & in incredibilem modum eterne glie pondus opat. **G**audes ad tps: noli ibi p̄fidere: tristis es ad tps: noli desperare. **N**ō te corrūpat felicitas: & nō frangit aduersitas: ne forte dicas in animo tuo: **N**on pōt fieri: vt de us admittat ad se iniquos: qui iustos ipos emendat: vt saluet: qui ideo emendat: vt erudiat. **S**i iustus vir saluus fiet: peccator & impius vbi parebūt. **N**unqđ adharet tibi sedes iniqtatis: **I**d est nūqđ adharet tibi sedes impiorū qđ singis dolorez in p̄cepto. **Q**ui & istos filios sic voluisti exerce re & erudire: sic voluisti eis p̄cepta dare: vt nō essent sine timore: ne amarēt aliquid aliud: & obliuisceret te verū bonū suū. **B**on⁹ ē deus. **S**i cessaret de⁹ & nō misceret amaritudies felicitatib⁹ seculi: obliuisceremur eū. **S**z vbi angores molestiarū faciūt fluctus aīc: fides illa qđ ibi dormiebat: excitat. **T**ranquillū enī erat qđ dormiuit christus in mari: illo dormiente tēpestas orta est: & ceperūt piclitari. **E**rgo in corde christiano & tranquillitas erit & par: sed qđ diu vigilat fides nřa: si aut̄ dormit fides nřa: piclitamur. **H**oc enī significat dormiēt christus: qđ qđam obliuiscunt fidē suā: & piclitantur. **S**ed quō illa nauis cuī fluctuaret excitat⁹ ē christ⁹ a fluctuātib⁹ & dicētibus: **B**ñe pim⁹: surrexit ille: impauit tēpestatis: impauit fluctib⁹: cessauit piculum: facta ē tranquillitas. **S**ic & te cū turbāt concupiscētie male: p̄suasiones male: fluctus sūt: tranquillabunt. **I**ā desperas et putas te non p̄tinere ad dñm: euigilet fides tua: excita christuz in corde tuo: surgente fide: iam agnoscis vbi sis. **E**t si forte temptant fluctus p̄cupie intueris qđ p̄misit deus: &

dulcedo p̄missorū faciet te cōtemptorem dulcedinū seculi. **E**t si forte multe urgēt mune potentū malorū: & ip̄e te expellūt de iusticia: attēdis qđ minat de⁹: **I**te i ignē eternū qđ paratus ē diabolo & angelus eius: & nō dimittis iusticiā. **L**ūmēs & ignē sempternū: p̄temnis dolores tpales: & p̄ eo qđ p̄misit de⁹: cōtemnis tpalem felicitatē. **P**romisit requiē: patere molestiā: minat ignem eternū: **L**ōtemne dolores tpales: & euigilante christo tranquilleſ cor tuū: vt ad portum quoqđ puenias. **N**ō enī nō p̄pat portum qđ parauit nauim: **N**unqđ adheret tibi sedes iniqtatis: l̄qui singis dolorē i p̄cepto: **B**e hoib⁹ qđē mal⁹ exercet nos: & de illorū insecuriōib⁹ nos erudit. **B**e malicia mali flagellak bonus: & de suo emēdat filius: ita singis dolor in p̄cepto. **O**b illos deus posse p̄mittit: hoc faciūt mali hoies qbus ad tps varcit. **Q**uid enim sequitur? **C**aptabūt in aiām iusti. **Q**uare captabūt: **Q**uia verū crīmē non inueniunt qđ obijciāt. **Q**uid enī captauerūt i dñō: **L**ōcinauerūt falsa crīmina: qđ vera inuenire nō potuerūt. **E**t sanguinem inno centē condemnabūt. **Q**uare h̄ totum sit: in p̄sequētibus declarabit. **E**t fact⁹ est mihi: inqđ: dñs in refugiu. **N**ō quereres tale refugiu si nō p̄clitareris: si ideo p̄clitatus es vt qreres: qđ ille singit dolorē in p̄cepto. **F**acit mihi de malicia malorum tribulationē: p̄nct⁹ tribulatiōe cepi qrere refugiu quod in illa felicitate seculari de sieram qrere. **Q**uis enim facile recordat deū qui semper felix est: & spe presenti gaudet: **R**ecedat spes seculi: & accedat spes dei: vt possit dicere: **E**t factus est mihi dominus in refugiu. **A**d hoc doleam vt fiat mihi dñs in refugium. **E**t deus me⁹ in auxilium spei mee. **M**odo enī dñs spes. **O**diu enī hic sumus: in spe sum⁹: nō dum in re. **S**ed ne in spe deficiam⁹: adest p̄missor erigens nos: & temp̄ans ip̄a mala que patimur. **N**on enim frustra dictuz est: **F**idelis deus qui nō sinit vos temptari supra qđ potestis ferre: sed faciet cum tēp̄tatiōe etiā exitū vt possit sustinē. **S**ic mutat i fornaci tribulatiōis: vt coq̄t vas: n̄i vt frāgat. **E**t factū mibi dñs in refugium: & de⁹ me⁹ in auxilium spei mee. **L**ū & qui tibi vi debatur quasi iniustus esse: quia p̄cut mali: vide quō iā corrigat psalm⁹: et tu cū psalmo corrigere. **I**ā enī voces tuas habebat psalmus. **Q**ue sūt voces: **U**loq̄ p̄ctōres

*Alia līra
tadiutorium*

Psalmus

dsie: vñsc̄ quo p̄ctōres gloriabunt: Psal-
mus voces tuas habebat: mō ḡ tu habē-
to voces psalmi. Que sunt voces psalmi?
Alia līa Et fact⁹ est mibi dñs in refugiu: r de⁹ me⁹
t̄ non habet iniquitatē ipoꝝ
i auxiliū spei mee. **Et reddet ill⁹ dñs**
ibm opa eorū: r b̄m maliciā eorū
disp̄det eos. Hō vacat qd̄ aut b̄m mali-
ciā eorū. **Hibi de ill⁹ p̄stat:** r t̄n malicia eo-
rum dī: nō bñficia eorū. Lerte enī de malis
exercet nos: flagellat nos. Ad quā rez fla-
gellat. Utq; ad regnuni celoꝝ. Flagellat
enī oēm filiū quē recipit. Et q̄s ē filius cui
nō det disciplinā p̄ ei⁹: Qd̄ cū facit deus
ad hereditatē semipaternā nos erudit: r b̄
nobis p̄stat sepe de mal⁹ hoib⁹ in qb⁹ exer-
cit r pficit dilectōz nr̄am: quā vult extēdi
vñsq; ad inimicos. Neq; enī est pfecta dile-
ctio christiani: nisi cū implet qd̄ christ⁹ p̄ce-
pit. Diligite inimicos v̄ros: bñfacite his q̄
vos oderūt: r orate p̄ eis q̄ vos p̄sequūt.
Hinc ip̄e diabolus vincit: hic victorie co-
rona p̄cipit. Ecce q̄ta nobis p̄stat de⁹ de
mal⁹ hoib⁹: nec t̄n b̄m id q̄ de ill⁹ nobis pre-
stat: s̄ b̄m maliciā eorū retribuet eis. Vide
te enī q̄ta nob̄ p̄stitut de ip̄o immanissimo
scelere Jude traditoris. Judas q̄ppe tradi-
dit ad passionē filiū dei: r p̄ passionem filiū
dei oēs gentes redēpte sunt ad salutē: nec
t̄n p̄ salute gentiū merces redditā ē Jude:
s̄ p̄ eius malicia debitū suppliciūz retribu-
tum ē. Nā si traditio christi: r nō tradētis
anim⁹ p̄siderandus ē: hoc fecit qd̄ fecit de⁹
p̄r: de quo scriptum ē: qz filio p̄prio nō pe-
pcit: s̄ p̄ nobis oib⁹ trādidit eū. Hoc fecit
Judas qd̄ fecit ip̄e dñs christ⁹: de quo scri-
ptum ē: Qui seipm trādidit p̄ nobis obla-
tionē r hostiā deo in odore suavitatis: Et
iter: Sic christus inq̄t dilexit eccliam suā:
r seipm trādidit p̄ ea: r t̄n grās agim⁹ deo
p̄ri: q̄ vñico filio suo nō pepcit: s̄ p̄ nob̄ tra-
didit eū. Grās agim⁹ ip̄i filio q̄ seipm trā-
didit p̄ nobis: r in eo voluntatē p̄ris ip̄le-
uit: Et detestamur Iudā de cui⁹ facto no-
bis t̄n bñficiū p̄stitut de⁹: r recte dicimus:
Reddidit ei dñs b̄m iniquitatē ei⁹: r b̄m ma-
liciā ei⁹ disp̄didit eū. Non enī ille p̄ nobis
trādidit christi: s̄ p̄ argēto quo vendidit
eū: q̄uis traditio christi sit nr̄a redēptio: r
christi venditio sit nr̄a redēptio. Sic r illi
q̄ martyres p̄secuti sunt: p̄sequēdo in fra: i
celū mutabat: Et sc̄ietes qd̄em p̄ntis vite
damnu inferebat: nesc̄ietes aut future vite
lucru p̄ferrebant. Quicq; t̄n p̄seuerauerit
Iodio iustiō iustiō: reddidit eis dñs b̄m

XCIII

iniqtates eorū: r b̄m maliciā eorū disp̄didit
eos. Sicut enī mal⁹ obest bonitas iustoru: r
sic bonis p̄dest iniqtas impiorū. Nā r dñs
dicit: Ego veni: vt q̄ nō vidēt videant: r q̄
vidēnt ceci fiāt. Et ap̄ls: Alijs qdē inquit
sum⁹ odor vite in vitā: alijs aut̄ odor mor-
tis in mortē. Malicia vō iniquoꝝ: sinistra
sunt arma iustorū: sicut idē dicit ap̄ls. Per
arma iusticie dextra r sinistra: id ē p̄ gloriā
r ignobilitatē: atq; ita deinceps cetera: ex
eq̄tū dextra arma demōstrās gliaꝝ dei: fa-
maꝝ veritatis q̄ cognoscēbāt q̄ viuebant:
q̄ nō mortificabāt: q̄ gaudebāt: q̄ milites
ditabāt: q̄ oia possidebant. In sinistra vō
q̄ ignobiles r male fame habebāt: q̄ sedu-
ctores putabant: q̄ ignorabāt: occidebā-
tur: coercebant: p̄tristabant: egere ac nihil
b̄re videbant. Et qd̄ mirū si milites christi
r dextris r sinistris armis dīgbolum expu-
gnant. Sicut aut̄ pax hoib⁹ bone volūta-
tis: r q̄i sunt alijs odor mortis in mortem:
sic r interitus hoib⁹ male volūtatis. Et qn̄
iustis arma sunt sinistra ad salutem. Itaq;
reddet ill⁹ nō b̄m nr̄az utilitatē q̄ de ip̄is fit:
s̄ b̄m ipoꝝ iniqtatē quam diligēdo oderūt
aīas suas: r nō b̄m bñficiū qd̄ nobis de ip̄is
p̄stat honorat eos q̄ etiā mal⁹bñ utitur:
Sedm maliciam eorū disp̄det eos. **Dñs**
deus noster. Tolaret ḡ iust⁹ iniustū: to-
leret tpalem impunitatē iniustū: tempaſſa-
bor iusti: s̄ iustus ex fide viuit. Non ē enī
alia iusticia hois in hac vita: nisi ex fide vi-
uere q̄ p̄ dilectionē opaf. Si enī ex fide vi-
uit: credat r sibi futurā req̄em post p̄ſentez
laborē: r ill⁹ semipiternos cruciat⁹ post pre-
ſētē exultationē. Et si fides p̄ dilectōz ope-
tur: diligat euā inimicos: r q̄tuꝝ in ip̄o est
p̄dēſſe ill⁹ velut. Ita enī faciet ne sibi obsint
illi cū b̄ velint: r q̄i forte p̄tātē accepēt:
q̄si nocēdi r dñandi: sursū cor habeat vbi
ei nemo nocet: doctus r erudit⁹ ex lege dei
vt mitigat a dieb⁹ malignis: donec fodiat
peccatori souea. Si enī in lege dñi volun-
tas eius est: r in lege eius meditabit̄ die ac
nocte: cuius cōuersatio in cel̄ est: de firma-
mento lucet sup terrā. Un̄ iste psalmus ti-
tulum de quarta sabbati accepit: quando
facta sunt luminaria: vt omnia faciat sine
murmuratiōe v̄bum vite habēs i natione
tortuosa r quersa. Sic enī stellas i celo nō
extinguit nox: sic niētes fideliū inheren-
tes firmamēto scripture dei non vicit iniq-
tas. Et hoc ip̄m qd̄ r nr̄a terrena dant: ali-
q̄i in p̄tātē malorū: nō solū ad nostram p̄-

Psalmus

tinet cruditionem: ut fiat nobis dominus in refugio: et deus in auxilio spei nre: sed etiam ad ipsius pectoris soueum proficit: de quo in alio psalmo dicitur: Inclinabit et cadet cum dominabit pauperem. Forte onerosa fuit vobis longitudo somnis: quodque in ista alacritate studij vestrum non bene appareat. Sed si ita est ignoscite proximo: quod iussus feci: nam dominus deus noster per eos mibi fratres iussit in quibus habitat: Non enim iubet deus nisi de sede sua. Beinde quod tam audiui suistis nre: confitemur et nos audiui sumus vestrum. Consolat ergo deus noster istu labore: ut sudor iste noster sit vobis in perfectu salutis: non in testimonium accusacionis. Hoc dico fratribus: ut ex eo quod audistis: proficiatis et ruminetis vobiscum. Non vos permittatis obliuisci: non solu ista recognitudo et colloquendo: sed etiam ita vivendo. Bona vita enim ex perceptis dei que agit: tanquam stilus est: quod auditur scribentes in corde: si in cera scriberet: facile deleret. Scribite illud in cordibus vestris: moribus vestris: et nunquam delebitur.

Explicit Tractatus de ps. xciii.
Incipit Tractatus de ps. xciii.

Ego vellem fratres: ut prem nostram potius audirem: sed et bene bonum est: ut patri obediam. Quia ergo iussit nobis qui dignatus orare pro nobis de presenti psalmo: quod dominus deus omnium nostrorum donare dignabatur: loquar caritati vestre. Est autem psalmi titulus. **Laus catilici ipsi David.** Laus catilici et bilaritate significat: quod cantus est: et devotionem: quod laus est. Quid enim magis homo debet laudare: quam id quod sic placet ut non possit displicere. Securitas ergo laudis in laude dei est. Ibi laudator securus est: ubi non timet ne de laudato erubescat. Et laudem ergo et cantemus: hoc est cum bilaritate et cum leticia laudem. Quid autem laudatur sumus: ipse psalmus sequentibus versibus indicat nobis. **Expositio psalmi.**

Venite exultemus domino. Invitat ad magnas epulas exultemus: non secundo: sed domino. Nisi enim esset in hunc seculo exultatio mala quod distinguenda est ab exultatione bona: sufficeret dicere: Venite exultemus. Sed breuitate distinxit. Quid est bene exultare? Homo exultare. Ergo exultatio mala: est exultare secundo. Exultatio bona est exultare deo. Hie debes domino exultare: si vis securus mundo insultare. Quid est autem venire? Ut vocat ut veniant: cum quod vult exultare domino: nisi quod longe sunt: ut veniendo appropinquet: propinquando accedat: acce-

XCIII

dendo exultent. **C**ui autem longe sunt: nullum quod locis longe potest homo esse ab eo quod vobis est. **C**uius est ab eo longe? Quo ibis ut longe sis? Nam quodam pectorum quodam est tu cum spe salutis penitentia et dolens de peccatis: et metuens iram dei: et volens placare deum: sic in alio psalmo loquitur. **Q**uo ibo a spiritu tuo: et quo a facie tua fugiam? Si ascendero in celum: tu ibi es. **Q**uid ergo restat? **Q**uod si ascenderit in celum: ibi inueniet deum. **E**t longe fugiat a deo qui iterum est. **E**cclae quod dicat: **S**i descendero ad infernum adest. **S**i ergo ascendendo in celum ibi inuenit deum: descendendo ad infernum non fugit deum: quo iterum est: quo fugitur est ab illo trato: nisi ad ipsum placatur. **E**t tu cum oino non possum fugere ab illo quod vobis est: nisi quidam longe essent a deo: non dicere: **A**dopulum iste labiis me honorat: cor autem eorum longe est a me. Non ergo loco quisque longe est a deo: sed dissimilitudine. **Q**uid est dissimilitudine? **M**ala vita: mala mortis. **S**i enim bonis moribus propinquat deo: mala mortis recedit a deo. **C**um ergo idemque homo corpore stans unicolor et amando deum: accedit ad deum: et amando unitatem: recedit a deo. **N**uscum pedes mouet: et tamen potest accedere et recedere. Pedes enim noster in hunc itinere: affectus nostri sunt. Prout quisque affectum habuerit: put quisque amorem habuerit: ita accedit vel recedit a deo. Nonne plures dicimus quoniam inuenimus aliquem dissimilitudinem longe est ab illo: **S**i aliquis duos forte homines comparamus: duos eiusdem vestes: et dixerit aliquid sile: **H**ec vestis talis est qualiter: aut iste homo talis est qualiter: quid aliud dicit quisque dicit? Absit: longe est ab illo. **Q**uid est longe est ab illo: **B**issimum est illi. **E**t iuxta stat: et tamen iste longe est ab illo. **B**uo vero inique pares vita et moribus: si unus sit in oriente: alii in occidente: iuxta inuenientur. **E**t duo iusti sicut alter sit in oriente alter in occidente: secundum sunt: quod in deo sunt. **C**ontra unum iustum: alii iniqui sunt: etiam si una catena ligentur: multum a se separantur. **E**rgo si dissimilitudine recedimus a deo: similitudine accedimus ad deum. **Q**ua similitudine? **A**d quam facti sumus: quam in nobis peccando corruperamus: quam pectorum remissionem recepimus: quod in nobis renouatum est in mente: ut tanquam resculpat in numero: id est anima nostra imago dei nostri: et redeamus ad thesauros eius. **N**on et inde fratribus de numero voluit dominus noster Jesus christus ostendere temporib[us] suis: quod querat deus. **Q**uando enim de tributo cesaris quod reges causam calunie: consulere magistrum veritatis voluerunt: et consulendo temptare: